

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712213584
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6712213584.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci, žalobkyne H.. Q. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. X, XXX XX K., dôchodkyne, občianky SR, proti žalovanej A. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. O. Č.. X, XXX XX S., dôchodkyne, občianke SR, zast. JUDr. Dášou Brázdilovou, advokátkou AK Zvolen, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 449,08 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanej trovy právneho zastúpenia vo výške 178,43 Eur s DPH na účet právnej zástupkyne žalovanej JUDr. Dáši Brázdilovej, advokátke AK Zvolen, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen do 7 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa svojim písomným podaním domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 449,08 Eur, ktorú neskôr podaním zo dňa 13. 08. 2013 rozšírila na čiastku 681,31 Eur. Zároveň si uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej istiny od 14. 07. 2008 do zaplatenia. V priebehu konania opätovne upravila výšku žalovanej sumy na čiastku 999,30 Eur. Zároveň požadovala aj náhradu vzniknutých trov.

Žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala opätovne žalobu zamietnuť.

Súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom dňa 12. 09. 2013, kedy žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 94,50 Eur. Proti tomto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie dňa 07. 11. 2013, o ktorom rozhodol odvolací súd tak, že uznesením 15Co/18/2014 dňa 28. 07. 2015 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň vo veci vyslovili právny názor, ktorým bol súd nižšieho stupňa v zmysle § 226 OSP viazaný.

Z obsahu spisu je zrejmé, čo deklaroval v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia aj odvolací súd, že žalobkyňa sa svojim písomným podaním dňa 04. 09. 2012 domáhala zaplatenia sumy 449,08 Eur, pričom požadovala priznať aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 13. 07. 2008 do zaplatenia. 15. 08. 2013 bolo súdu doručené nové podanie žalobkyne označené ako „Dodatok k návrhu zo dňa 30. 08. 2012“, z ktorého obsahu vyplynulo, že žalobkyňa rozšírila žalobný petit, ktorým požadovala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej vklady s príslušnými úrokmi od 02. 01. 2003 do 16. 07. 2008 na vkladnej knižke č. XXXXXXXX/XXXX po odpočítaní už vyporiadaného zostatku z vkladov v sume 20.525,- Sk (681,31 Eur), ďalej požadovala priznať úrok vo výške 9 % ročne z istiny od 14. 07. 2008 do zaplatenia a zároveň priznať aj náhrady trov konania.

Súd o procesnom podaní - rozšírení žalobného návrhu rozhodol na pojednávaní dňa 12. 09. 2013, kde vydal uznesenie s výrokom „Súd p r i p ú š ť a rozšírenie žalobného nároku na 681,31 Eur.“ Odvolací súd poukázal na to, že nie je mu zrejmé (pričom túto vadu vytkla v odvolaní aj samotná žalobkyňa), ako súd dospel k čiastke 681,31 Eur. Z uvedeného pre odvolací súd vyplynulo, že išlo o procesné pochybenie, kedy prvostupňový súd nemal ujasnený predmet konania a konal o návrhu, ktorý žalobkyňa v dotknutej výške nežiadala. Zároveň uviedol, že súd prvého stupňa mal žalobkyňu vyzvať na upresnenie návrhu na rozšírenie žaloby a presné uvedenie výšky žalovanej pohľadávky, poprípade zmenu žaloby nepripustiť.

Ako ďalší dôvod zrušenia prvostupňového rozsudku uviedol odvolací súd opätovne procesný dôvod, kedy údajne súd nevykonal dokazovanie, pretože neoboznámil obsah spisu, resp. listiny dôležité pre rozhodnutie vo veci, neoboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/87/2010 napriek tomu, že tento spis bol použitý ako dôkaz.

Z komplexného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený z procesných dôvodov.

Preto súd odstránil procesné pochybenia vytykajúce mu odvolacím súdom, preto písomne dňa 20. 07. 2015 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní doručila procesnému súdu v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/18/2014-90 spresnenie návrhu na rozšírenie žaloby s presne uvedenou a špecifikovanou žalovanou čiastkou, ako aj k nej prislúchajúce príslušenstvo. Na základe tejto výzvy žalobkyňa súdu dňa 02. 10. 2015 doručila procesné podanie označené ako „upresnenie rozšíreného petitu“, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobkyňa sa voči žalovanej domáha uloženia povinnosti zaplatiť jej sumu 999,30 Eur z titulu odcudzenej sumy z vkladov, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy od 14. 07. 2008 do zaplatenia. Zároveň si uplatnila aj náhradu všetkých vzniknutých trov konania. Súdu súčasne doručila aj písomné listinné dôkazy.

Uznesením 6C/30/2013-104 dňa 19. 10. 2015 súd rozhodol o pripustení zmeny žalobného návrhu v zmysle posledného upresnenia špecifikácie žalobného petitu žalobkyňou. Uvedeným rozhodnutím súd považoval za odstránenú prvú procesnú vadu, na ktorú odvolací súd vo svojom uznesení poukázal.

Na pojednávaní dňa 10. 03. 2016 súd vykonal dokazovanie, kedy vypočul vo veci žalobkyňu, ktorej výpoveď bola zaznamenaná do súdnej zápisnice, vypočul vo veci právnu zástupkyňu žalovanej, ako aj samotnú žalovanú. Zo strany 4 zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd oboznámil prítomných účastníkov a právnu zástupkyňu žalovanej s dôkazmi obsahnutými v spise včítane pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen 12C/87/2010. Týmto bola odstránená aj druhá procesná vada, vytknutá prvostupňovému súdu v jeho uznesení. Z obsahu vykonaného dokazovania, oboznámením listinných dôkazov, z prednesov účastníkov konania súd zistil, že žalobkyňa zotrvala na skutočnostiach uvedených jednak v odôvodnení pôvodného návrhu zo dňa 30. 08. 2012, ako aj na všetkých svojich písomných a verbálnych vyjadreniach tak, ako boli ňou produkované v predzrušujúcom konaní. Zároveň sa pridŕžovala a poukazovala na všetky ňou predložené listiny do spisu včítane posledného vyjadrenia. Žalobkyňa okrem iného poukázala na listinný dôkaz, ktorý bol súdu doručený ako výpis z účtu č. XXXXX-XXXXXXXXXX-W. za obdobie od 01. 01. 2003 do 31. 08. 2008, z obsahu ktorého je zrejmé, že v čase smrti nebohého poručiťľa, mal tento na knižke sumu 50.630,- Sk, ktoré v prepočte na súčasnú národnú menu predstavovala čiastku 1.680,61 Eur. Uviedla, že oboma stranami bola potvrdená skutočnosť, že táto čiastka nebohého mala slúžiť na vystrojenie jeho pohrebu, prípadne na pokrytie nákladov v jeho chorobe. Pretože žiadne náklady v súvislosti s ochorením alebo s chorobou nebohému nevznikli, celá čiastka 50.630,- Sk (1.680,61 Eur) mala slúžiť výlučne na krytie pohrebných trov. Žalobkyňa ale poukázala na vyjadrenie v spore vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/87/2010, kde žalovaná uvedenú skutočnosť potvrdila, kedy uviedla, že na vkladnej knižke č. XXXXXXXX/XXXX bola uložená finančná čiastka, ktorú si B. B.S. odkladal na pohreb a vyslovene ju požiadal, aby z tejto vkladnej knižky v deň jeho smrti vybrala celý zostatok a z toho uhradila všetky pohrebné výdavky a náklady. V prípade ak po ich úhrade zostane nejaká suma, túto jej mal darovať ako prejav vďaky za opateru a starostlivosť. V intenciách vôle poručiťľa žalovaná postupovala, kedy 13. 07. 2008 vkladnú knižku zrušila a celý obnos 681,31 Eur mala vybrať a finančné prostriedky mala použiť na úhradu pohrebných výdavkov. Na otázku sudcu, žalobkyňa uviedla, že je pravdou, že predmetom dedičského konania bol zostatok na účte nebohého poručiťľa vo výške 681,31 Eur, v dedičskom konaní žalobkyňa u notárky uznala dôvodnosť nákladov na vystrojenie pohrebu žalovanej a to vo výške sumy 449,08 Eur. Po skončení dedičského konania bola žalobkyňa údajne nútená pozrieť si otcove listy, kedy usúdila, že

nebohý poručiteľ mal spísanú takú dohodu, že z uvedenej knižky nebude nikto vyberať žiadne peniaze, knižka mala slúžiť len na pohrebné účely. Zároveň žalobkyňa súdu predložila listinný dôkaz a to fotokópiu výpisu z Poštovej banky, z ktorej vyplynulo, že dňa 12. 07. 2006 žalovaná mala vybrať z účtu nebohého poručiteľa sumu 24.900,- Sk a to „tajne“ na Poštovej banke vo Zvolene.

Aj napriek vyjadreniu sa žalobkyne na pojednávaní pri odôvodňovaní podanej žaloby, právna zástupkyňa žalovanej zdôraznila, že i po doplnení uplatneného nároku žalobkyňou o navýšenie žalovanej sumy na čiastku 999,30 Eur, stále nevie, čo táto suma, ktorá je predmetom konania, vlastne predstavuje. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, žalobkyňa nevedela podať argumentačnú odpoveď, uviedla len to, že: „Ja nežalujem jednotlivé výbery, ja žalujem celkovú sumu.“

Právna zástupkyňa žalovanej vo svojom prednese uviedla, že aj napriek výpovedi žalobkyne kedy jej nie je úplne jasné, čoho sa táto v predmetnom konaní domáha, ale pokiaľ by právna zástupkyňa žalovanej vychádzala z obsahu doterajšieho prednesu, kedy žalobkyňa zrejme namieta všetky výbery, ktoré boli robené vo svojom súčte z vkladnej knižky nebohého poručiteľa B. B., tak ako v predzrušujúcom konaní, aj teraz vzniesla námietku premlčania, kedy podľa jej názoru žalobkyňi uplynula objektívna lehota, v rámci ktorej jej plynula aj subjektívna lehota. S poukazom na uvedené žiadala, aby súd žalobu zamietol.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa najneskôr právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Tak ako v pôvodnom rozhodnutí, aj teraz súd poukazuje na to, že právna úprava premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia rozlišuje lehotu subjektívnu a objektívnu. Subjektívna lehota je zákonodarcom upravená na dĺžku 2 rokov, pričom začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený (v tomto prípade žalobkyňa) dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Táto subjektívna premlčacia lehota plynie v rámci objektívnej lehoty, ktorá je 3-ročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia 10-ročná.

S poukazom na obsah spisu 12C/87/2010, ako aj skutočnosti opísané v odôvodnení žalobného návrhu žalobkyne, ako aj následnom dodatku zo dňa 13. 08. 2013 a posledného vyjadrenia žalobkyne je preukázané, že ide sčasti o nárok, ktorý už bol riešený Okresným súdom Zvolen v roku 2010. Žalobný návrh v predmetnom konaní bol žalobkyňou vypracovaný dňa 06. 03. 2009, t. j. najneskôr v tento deň žalobkyňa vedela, že k bezdôvodnému obohateniu došlo, vedela kto sa na jej úkor obohatil a dokonca vedela aj výšku bezdôvodného obohatenia (minimálne v časti uplatneného nároku v tomto konaní). Opätovne si čiastku uplatnila na súde a to návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30. 08. 2012. Z uvedeného je zrejme, že v rámci objektívnej lehoty žalobkyňi začala plynúť subjektívna lehota dňa 06. 03. 2009. Pretože žalobkyňa ani v konaní 12C/87/2010 a ani v konaní 6C/30/2013 nepreukázala úmysel žalovanej získať bezdôvodné obohatenie na jej úkor, súd vychádzal z dĺžky objektívnej lehoty v trvaní 3 rokov.

Aj napriek snahe zo strany súdu, ako aj právnej zástupkyne žalovanej „dopátrať sa“, čo v konečnom dôsledku žalovaná suma 999,30 Eur predstavuje, žalobkyňa nevedela zdôvodniť z čoho táto súčtová suma pozostáva. Možno však dôvodiť z obsahu prednesu žalobkyne v predzrušujúcom konaní, ako aj v tomto konaní, že si uplatňuje voči žalovanej zrejme všetky výbery, ktoré táto mala urobiť, či už počas života nebohého poručiteľa B. B., alebo po jeho smrti. Z odôvodnenia, ktoré vo svojom prednese na pojednávaní žalobkyňa produkovala by malo vyplynúť, že táto od sumy 1.680,61 Eur (50.630,- Sk) odpočítala čiastku 681,31 Eur a tak jej vznikol žalovaný rozdiel vo výške 999,30 Eur. Pokiaľ žalobkyňa odpočítala sumu 681,31 Eur, toto nekorešponduje zase s jej tvrdením, kedy v dedičskom konaní pred notárkou mala uznať náklady na vystrojenie pohrebu nebohého poručiteľa za dôvodné len vo výške 449,08 Eur a nie sumu 681,31 Eur, ktorá však ale bola odpočítaná od sumy 1.680,61 Eur. Pokiaľ by aj súd vychádzal z tejto právnej skutočnosti, podľa tvrdenia žalobkyne išlo o stav na účte v poštovej banke ku dňu 31. 08. 2008, kde mala byť spomínaná suma 50.630,- Sk (1.680,61 Eur). Ak by sa

aj žalovaná bezdôvodne obohatila, žalobkyňa právne relevantným spôsobom nepreukázala úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť, čo by malo vplyv na dĺžku objektívnej premlčacej lehoty, ktorá by nebola 3-ročná, ale 10-ročná (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V prípade 3-ročnej objektívnej lehoty, táto začala plynúť 01. 09. 2008 a uplynula 01. 09. 2011. Žalobný návrh žalobkyne bol súdu doručený dňa 04. 09. 2012, teda po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty. Pokiaľ uplynie účastníkovi objektívna lehota, logicky uplynie aj subjektívna lehota, pretože táto vždy plynie v rámci objektívnej lehoty, ktorá je dlhšia, ako lehota subjektívna.

Uplatnením právneho nároku na súde dochádza síce k spočívaniu plynutia premlčacej lehoty, ale spočívanie sa viaže len na plynutie subjektívnej lehoty a nie na plynutie objektívnej lehoty.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie, súd musel prihliadnuť na žalovanou vznesenú námietku premlčania, a preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení so zákonným ustanovením § 149 OSP a priznal žalovanej, ktorá bola v konaní zastúpená advokátom, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 178,43 Eur (2 úkony právnej pomoci po 31,54 Eur + 2-krát režijný paušál po 7,81 Eur + 1 úkon právnej pomoci 61,41 Eur + režijný paušál vo výške 8,58 Eur + 20 % DPH k oboj položkám = 178,43 Eur).

Po právoplatnosti predmetného rozsudku bude potrebné súdom priznané trovy konania poukázať na účet právnej zástupkyne žalovanej vedený vo VÚB, a. s., IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS:XXXXXXXX a to v lehote súdom určenej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

- 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.
- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).